

І смерть тоді буде безсила

Ділан Томас

Ділан Томас

І смерть тоді буде безсила

Перекладач: В. Моляко

Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

І смерть тоді буде безсила.

З'єднаються мертві люди нагі

З вітром живим, з місячним сяйвом;

Їхні кістки побіліють, а потім зникнуть,

Біля ліктів та ніг загоряться зірки;

І хто був божевільний, той буде розумним,

Вирине той, хто в глибинах колись потонув;

Хоч загинуть кохані, не згине кохання;

І смерть тоді буде безсила.

І смерть тоді буде безсила.

Ті, що довго лежать під хвилями моря.

Під виром стихії, — вони не помруть;

І корчі тортур, коли не витримують м'язи,

Не зламають прикручених до колеса;

Віра в їхніх руках наче розщепиться навпіл,

Злий носорог розтопче їх вщент,

Та, розтоптані вщент, вони будуть цілі, як ніколи;

І смерть тоді буде безсила.

І смерть тоді буде безсила.

Хоч до них не долине крик чайок над морем,

Хвиль удари у береги;

Хоч назустріч дощеві своїх пелюсток не розкриє

Брость ніжна й свіжа там, де квітка цвіла;

Душі тих божевільних і мертвих проб'ються у вічність,

Закодовані в квітах міцних, мов гвіздки,

Й будуть битись об сонце, аж доки не вибухне світло, —

Смерть тоді буде безсила.